

men Begten af deres Botum, forekommer det os, at der i sig selv Intet kan være at indvende imod, at Loldbestyrelsen, hos hvem det største og sikreste Overblik over de forskellige paagjældende Forhold maa antages at være at finde, har troet, efter ad de forskellige Veie, der staa den aaben, at have indhentet de Oplysninger, den har ansat fornødne, at kunne forberede det i Lovforslaget forelagte Arbejde, uden at behøve et Botum af en Kommission som den omhandlede til at vejlede sig, og i alt Fald skjønne vi ikke rettere, end at der, efterat Lovforslaget nu har foreligget offentlig i flere Aar, og Alle, som derved maatte finde sig brøstholbne, have havt rigelig Tid og Leilighed til baade for Regjeringen og Rigsdagen at fremsætte og omhyggeligen motivere, hvad de mod samme have at erindre, ingen Anledning kan være til at begynde Forberedelsen fra Ny af ved en lig Kommissions Nedsættelse.

Undertegnede Melchior skal paa Grund af min særlige Stilling i Flertallet udtale, at jeg anser det af særlig Betydning for Landets Udvikling at nedsætte eller ganske ophæve de Afgifter, der maa siges at virke skadelig paa Omsætningen, og medens jeg har sluttet mig til Flertallet — ikke alene, hvor der har været Tale om Nedsættelse eller om Fritagelse for Lold, men ogsaa hvor der er foreslaaet Forhøielse, der ikke kunne antages at forstyrre eller indskrænke Forbruget — har jeg ikke kunnet være enig med dette angaaende forskellige Loldsatser, saaledes paa Ris, hvor jeg ønsker fuldstændig Fritagelse for Lold og i saa Henseende slutter mig til Mindretallet — og paa Spiritus, hvor jeg slutter mig til det forelagte Lovforslag, dog saaledes at den under Nr. 132 foreslaaede Forhøielse af 20 pCt. bortfalder. Jeg kan ei heller følge Flertallet i dets Forslag angaaende Skibsafgiften.

Jeg er gaaet ud fra, at det ikke er hensigtsmæssigt gennem Lolden og Brændevinsafgiften at tilveiebringe større Indtægter end de af Regjeringen paaregnede, og at det vil være i Landets Interesse at Overfludet anvendes til Lempelser, der virkelig komme Omsætningen til Gode.

Ris er en Artikel, der kan faae stor Betydning i Handelen, naar den kan sælges til lav Pris; den foreslaaede Lold, der udgjør 16 à 25 pCt. af Værdien, bidrager til, at de simpleste Risforter og Affaldet ikke finde Affætning her i Landet. Det er ikke usandsynligt, at en betydelig Uvidelse af Skibsfarten vilde kunne blive en Følge af Risoldens fuldstændige Frigivelse.

Efter Lovforslaget skal fremmed Spiritus (Nr. 131) betale i Lold 25 Ore pr. Pund af 100 Gr. Styrke — hvilket er lig med 8³/₅ Sk. pr. Pot 8 Gr. Ved at forhøje Afgiften paa Brændevin til 2 Kr. 75 Ore pr. Lønde Karium, eller fra henved 4¹/₂ til 6 Sk. pr. Pot 8 Gr.

bliver Afgiftsforhøielsen mellem fremmed Spiritus og indenlandsk Brændevin 2³/₅ Sk. pr. Pot 8 Gr., hvilket giver en Beskyttelse for den indenlandske Tilvirkning af cirka 16 pCt. Den under Nr. 132 foreslaaede Forhøielse af 20 pCt for Rom og Cognac etc. vilde særlig ramme Indførslen fra de dansk-vestindiske Der, hvis Produktion derved vilde blive bestattet høiere end andre fremmede Spirituosa, hvilket maa anses ubilligt. Desuden vil Forhøielsen give Anledning til hyppige Forsælfninger, hvortil der ikke gennem Loldlovgivningen bør opmuntres.

I Lovforslaget er Skibsafgiften foreslaaet ophævet for indenrigsk Fart, medens det navnlig er den udenrigsk Fart, paa hvilken den kan siges at hvile tyngende. Regjeringen har ønsket at lette Trykket noget ved at foreslaa en Nedsættelse, nemlig fra 24 Sk. til 33 Ore for hver Ton Gods, der løses eller indlades.

Det er imidlertid oftere erkjendt, at denne Afgift hviler paa urigtige Principer — det er de samme, der nu søges gennemførte i Frankrig, men som i alt Fald der vække megen Modstand og Misfornøjelse, nemlig Beslætningen af Væretransporten paa Jernbaner — her i Landet kjende vi imidlertid ikke nogen landværts Væretransportkat, men derimod beskattes Søtransporten, hvorved ikke alene Konkurrencen med Landtransporten besværes, (hvilket kan faae Betydning paa en Tid, hvor selve Statsbanerne optræde som Transportkonkurrenter), men hvorved en af Landets vigtige Erhvervsfildestandses i sin naturlige Udvikling. Folkethinget har i Sessjonen 1871—1872 vedtaget Skibsafgiftens fuldstændige Ophævelse for alle priviligerede Nationers Skibe. Da der ved Forhandlingen om denne Afgift er sat nogen Pris paa at beholde den lige over for upriviligerede Nationers Skibe for at kunne tilbyde dens Ophævelse som Vederlag for Begunstigelser, der maatte tilstaaes danske Skibe i disse Nationers Haand, og det ikke er af nogen særlig Betydning at vedligeholde Afgiften for de upriviligerede Nationers Skibe, er et Vædringsforslag herom fallet subsidiært.

Det finansielle Resultat af mine Forslags Vedtagelse vil være en Mindreindtægt paa de i Forening med Flertallet foreslaaede Satser, (hvorfra dog maa drages beregnet Nedgang paa 1,000 Rd., som ansæres nedenfor)

	Rd.
	af 642,800
endvidere paa Lolden af Ris	108,500
„ paa Skibsafgiften	180,100
	tilsammen 931,400;
derimod vil Merindtægten udgjøre efter Flertallets Opgivelse	Rd. 984,500,
hvortil dog maa lægges den større Indtægt af Brændevins-	
Transport	984,500